

Jeugdoverlast in Brummen

Visie en aanpak

INT11.1133

Jeugdoverlast in Brummen

Visie en aanpak

Brummen, 14 november 2011

Inhoudsopgave

	Inleiding	3
1	Een visie op jeugdoverlast	4
1.1	Visie: uitgangspunten	4
1.2	Definitie van jeugdoverlast	4
1.3	Wat jeugdoverlast niet is	5
1.4	Integraal beleid	5
1.5	Taken, verantwoordelijkheden en verwachtingen	6
2	Noties bij de aanpak van jeugdoverlast	7
2.1	Korte en lange termijninstrumenten en maatregelen	7
2.2	Voorwaarden instrumentarium	7
3	Procedure: van melding naar een aanpak	9
3.1	Input en analyse overlastmeldingen	9
3.2	Categoriseren van overlastmeldingen	9
3.3	Aanpak van overlastsituaties	12
3.4	Schematisch overzicht van mogelijke inzet	15
4	Organisatie	16
4.1	Aanpak op operationeel niveau	16
4.2	Aansluiting bij zorgnetwerken en het Justitieel Casus Overleg (JCO)	18
4.3	Aanpak op strategisch niveau	18
4.4	Evaluatie	20
	Bijlagen	
Bijlage 1	De zes-W-vragenlijst	22
Bijlage 2	Verslag debat bewoners en jongeren	24
Bijlage 3	Geraadpleegde personen	29

Inleiding

De gemeente Brummen streeft naar een integraal beleid op het terrein van Jeugd, Onderwijs en Veiligheid. Een onderdeel van het integrale beleid is de projectgroep integrale Veiligheid en Jeugd. Hierin zijn gemeente, politie en Stichting Welzijn Brummen (SWB) vertegenwoordigd. In dit overleg komt de aanpak van jeugdoverlast aan bod. Vanuit de projectgroep werd gesignaleerd dat een meer gestructureerde en integrale aanpak van jeugdoverlast wenselijk is. Op basis hiervan werd het initiatief genomen om tot een integrale visie en aanpak van jeugdoverlast te komen.

Jeugdoverlast is het onderwerp bij uitstek waar integraal beleid, samenwerking van partijen en een goed onderliggend plan cruciaal zijn. Er zijn veel partijen bij betrokken, er zijn veel verschillende inzichten over de aanpak, en het is een onderwerp dat burgers direct raakt in het alledaagse leven. Dit geldt voor zowel bewoners van een wijk als de jongeren die de ervaren overlast veroorzaken.

Vanuit het landelijk programma Welzijn Nieuwe Stijl is aan het adviesbureau DSP-Groep opdracht gegeven om samen met gemeente, politie en SWB de visie op te stellen. Hiervoor heeft een viertal bijeenkomsten plaatsgevonden met de genoemde samenwerkingspartners. Daarnaast hebben individuele gesprekken plaatsgevonden met sleutelpersonen vanuit onder andere gemeente, politie en welzijnswerk. Voor een volledig overzicht verwijzen we naar bijlage 3. Bij het opstellen van de visie zijn ook bewoners en jongeren betrokken. Zo is een debat over jeugdoverlast georganiseerd (zie bijlage 2 voor het verslag) en bestond de mogelijkheid om via internet te reageren op stellingen en op het verslag van de bijeenkomst. Ook in de eindfase bestond de mogelijkheid om op dit stuk te reageren.

Leeswijzer

Deze notitie is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 1 gaan we in op de visie op jeugdoverlast. In hoofdstuk 2 schetsen wij de visie op de aanpak en in hoofdstuk 3 beschrijven wij de aanpak zelf. Tot slot gaat hoofdstuk 4 verder in op de organisatie en de plaats van de aanpak van jeugdoverlast in de huidige structuur.

1 Een visie op jeugdoverlast

1.1 Visie: uitgangspunten

Het denken over *de aanpak* van jeugdoverlast is de afgelopen jaren sterk veranderd. Algemeen kan gesteld worden dat de wil en de inzet om jeugdoverlast gestructureerd aan te pakken zijn toegenomen. Dat uit zich bijvoorbeeld in het nauwgezet in kaart brengen van groepen jongeren door de politie volgens de Beke-methode¹, en in de organisatie bij gemeenten en stichtingen. Ook in de gemeente Brummen zijn deze ontwikkelingen zichtbaar. Om echter tot een meer gestructureerde aanpak te komen is er behoefte aan een integrale visie op jeugdoverlast.

De samenwerkingspartners² hebben voor de visie de volgende uitgangspunten geformuleerd:

- Bij de aanpak van jeugdoverlast wordt een beroep gedaan op de eigen verantwoordelijk van burgers (bijvoorbeeld door met elkaar in gesprek te gaan).
- Er wordt een gezamenlijke definitie van jeugdoverlast opgesteld, die kan rekenen op draagvlak onder de bevolking.
- Jeugdoverlast wordt altijd geanalyseerd vanuit de gehele context van omgeving, bewoners en eventueel achterliggende problematiek.
- De aanpak van jeugdoverlast is maatwerk, samenhangend en proportioneel.
- Jongeren zijn ook inwoners van de gemeente Brummen, en mogen zich vrij op straat bewegen.
- De aanpak van jeugdoverlast is efficiënt en resultaatgericht.
- De aanpak van jeugdoverlast kent vaste principes waar de partners zich aan houden, en zijn niet beïnvloedbaar door de waan van de dag of ad hoc beslissingen.

1.2 Definitie van jeugdoverlast

Jeugdoverlast wordt verschillend ervaren. Jeugdoverlast is moeilijk objectief te beoordelen en daarom is het belangrijk dat er een gemeenschappelijke definitie van jeugdoverlast wordt vastgesteld.

Tijdens de beleidsdagen hebben politie, gemeente en SWB gezamenlijk gedefinieerd wat jeugdoverlast is. Tijdens het debat met bewoners en jongeren is over de definitie van jeugdoverlast gediscussieerd. De definitie van jeugdoverlast volgens bewoners en jongeren kwam overeen met de definitie van de samenwerkingspartners (zie bijlage 2 voor het verslag van het debat met bewoners en jongeren).

Noot 1 De Beke-methode is een methode die door de politie landelijk wordt gebruikt. Wijkagenten brengen aan de hand van een stroomschema groepen in beeld. Zowel een profiel van de groep ingedeeld in hinderlijk/overlastgevend of crimineel, als de leden van de groep. De Beke-methode is de laatste jaren ook in de gemeente Brummen gebruikt.

Noot 2 Hieronder wordt verstaan gemeente, politie en Stichting Welzijn Brummen.

Jeugdoverlast is in principe:

- intimiderend gedrag van groepen³ jongeren (schreeuwen, onbeschoft gedrag);
- vandalisme, rommel en vervuiling veroorzaakt door groepen jongeren;
- openbaar drugs- en alcoholgebruik door groepen jongeren;
- geluidsoverlast door groepen jongeren in de avonduren (in een overwegend stille omgeving).

De definitie kan per overlastsituatie verder fijngeslepen worden door:

- de analyse van de overlastgevende groep/jongeren;
- het profiel van de overlastmelders;
- de omgeving, de context/omstandigheid;
- de beoordeling van de professionals; de partners.

Op basis van een analyse van de situatie kunnen we jeugdoverlast typeren en indelen in een aantal basiscategorieën van jeugdoverlast. Deze categorieën komen uitgebreid aan de orde in hoofdstuk 3.

1.3 Wat jeugdoverlast niet is

Omdat jeugdoverlast volop in de aandacht staat en de focus op jeugdoverlast geïntensiveerd is, wordt vaak van alles en nog wat onder de noemer jeugdoverlast geschaard. Ook daar hebben de partners over gesproken tijdens de beleidsdagen. Weten wat wel jeugdoverlast is, is ook weten wat geen jeugdoverlast is. Jeugdoverlast gaat alleen over een min of meer *vaste formatie van groepen jongeren* die in de openbare ruimte overlast veroorzaken op punten zoals omschreven in de definitie (vervuiling, herrie, intimidatie). Niet alle overlast in de openbare ruimte kan toegedicht worden aan jongeren.

De aanpak van jeugdoverlast begint dan ook bij een goede analyse van het (gemelde) probleem. Als politie, gemeente en SWB signaleren dat een situatie niet binnen de definitie en de typering van de categorieën valt, wordt de situatie op een andere manier en door (of met) andere vertegenwoordigers van de gemeente opgepakt.

1.4 Integraal beleid

De gemeente Brummen kiest voor een integrale aanpak van jeugdoverlast. Dit is wenselijk omdat de aanpak van jeugdoverlast complex is en raakvlakken heeft met verschillende beleidsterreinen. Dit geldt zowel voor de aanpak gericht op directe oorzaken (korte termijn acties) en de aanpak van de achterliggende oorzaken (lange termijn acties). Korte termijn acties zijn bijvoorbeeld het aanspreken van de overlastveroorzakers, gesprekken van de opbouwwerker met de omwonenden of handhavend optreden door de politie. Onder lange termijnacties acties verstaan we onder andere het lokale jeugdbeleid en het alcohol- en drugsbeleid, maar ook het

Noot 3 Groepen wordt breed geïnterpreteerd. In principe wordt ook gekeken naar twee jongeren die overlast veroorzaken. In uitzonderlijke gevallen kan ook één jongere overlast veroorzaken. Als hierover een melding komt dan wordt dat in de aanpak meegenomen.

bevorderen van binding tussen bewoners en jongeren onderling. Ook kan mogelijk aansluiting worden gezocht bij de activiteiten van de combinatie-functionaris.

De integrale aanpak van jeugdoverlast past goed bij de bestaande structuur van het integrale beleid Jeugd, Onderwijs en Veiligheid. Hier gaan we in hoofdstuk 4 nader op in.

1.5 Taken, verantwoordelijkheden en verwachtingen

Tijdens de beleidsdagen en tijdens het debat met de bewoners en de jongeren is gesproken over de taken en verantwoordelijkheden van de professionals (gemeente, politie en SWB) en wat van burgers en jongeren gevraagd kan worden. Gedeelde verwachtingen over taken en verantwoordelijkheden en over zelfredzaamheid van burgers vormen een sterk fundament voor de aanpak van jeugdoverlast. Algemeen kan gesteld worden dat politie, gemeente Brummen, SWB, bewoners en jongeren respectvol met elkaar omgaan, met elkaar in gesprek gaan en in redelijkheid zoeken naar een gezamenlijke oplossing. In bijlage 2 zijn de verwachtingen van de betrokkenen door bewoners en jongeren verder geëxpliciteerd.

2 Noties bij de aanpak van jeugdoverlast

2.1 Korte en lange termijninstrumenten en maatregelen

Bij de aanpak van jeugdoverlast wegen de gemeente Brummen, politie en de Stichting Welzijn Brummen wat het gewenste effect van de aanpak is en welk instrument daarvoor geschikt is. De vraag is altijd:

Wat is het directe effect op straat als we een bepaald instrument of een specifieke maatregel inzetten?

Vervolgens wordt gekeken of een effect op lange termijn ook mogelijk is. De inzet van lange termijninstrumenten is meestal niet beperkt tot één overlastlocatie. Voorbeeld hiervan is het alcohol- en drugsbeleid met onderdelen zoals voorlichting op scholen, samenwerking met de horeca en het stimuleren van een bewustwordingsproces bij ouders. Deze acties nemen enige tijd in beslag; soms heeft pas een volgende generatie profijt van beleid.

Als onderdeel van de aanpak wordt ook een beroep gedaan op initiatieven vanuit de bevolking (en wijkraden). Dat betekent dat het niet alleen de gemeente, politie of SWB zijn die acties ondernemen. De acties door de bevolking kunnen vanuit het opbouwwerk worden gestimuleerd of eventueel worden ondersteund.

Sommige instrumenten of maatregelen hebben een juridische toets nodig, of gemeente, politie of SWB hebben tijd nodig om de maatregel te organiseren. De samenwerkingspartners weten dat en houden hier rekening mee. In de winter van 2011/2012 wordt door het analyseteam bijvoorbeeld gekeken naar mogelijke vergunningen voor zomeractiviteiten in 2012.

2.2 Voorwaarden instrumentarium

Tijdens de beleidsdagen hebben gemeente, politie en SWB een opsomming gegeven van (bestaande) instrumenten en maatregelen die in te zetten zijn bij jeugdoverlast. Deze instrumenten/maatregelen variëren van extra politie-inzet, activiteiten door het jongerenwerk, en opbouwwerk tot individuele en fysieke maatregelen. Bij de uitwerking van de aanpak wordt per type jeugdoverlast bepaald welk instrumentarium geschikt is. De volgende randvoorwaarden voor de keuze van de inzet zijn tijdens de beleidsdagen geformuleerd:

Efficiënt en resultaatgericht

Belangrijk is om een doel te stellen en de focus vast te houden op hoe dat bereikt wordt: zo concreet mogelijk. Bij iedere overlastsituatie worden doel, termijn en passende maatregelen vastgesteld.

Aandacht voor bewoners

Jeugdoverlast kan door verschillende bewoners verschillend worden ervaren. De visie van de gemeente Brummen is dat bewoners en jongeren zelf een belangrijke rol spelen in het aanpakken van jeugdoverlast door met elkaar in gesprek te gaan. De opbouwwerker en de jongerenwerker kunnen

jongeren en bewoners hierbij ondersteunen.

Voor het opbouwwerk ligt er een belangrijke taak om bewoners te begeleiden in de ervaren overlast. Overlast wordt minder als overlast ervaren als:

- er enige mate van voorspelbaarheid is in de overlast (sluitingstijden, etc.);
- er een betere relatie is met de veroorzaker;
- niet meer het idee bestaat dat de veroorzaker kwade intentie heeft (op de klager gericht);
- er vanuit instanties aandacht is voor het probleem;
- de klager een gevoel van controle heeft op de overlast;
- er een perceptie van rechtvaardigheid is;
- er een beleidsframe ligt voor overlast in het algemeen (gemeente heeft controle).

De ervaren aandacht voor het probleem bij instanties is belangrijk, maar moet niet de overhand krijgen. Zelfredzaamheid van zowel jongeren als bewoners is een belangrijk uitgangspunt van de gemeente Brummen.

Proportioneel

Overdreven repressieve inzet kan contraproductief en escalerend werken.

Overdreven preventieve inzet kan een kostbare zaak zijn, en weegt niet altijd op tegen de mate waarin het gewenste effect wordt bereikt. Bij proportioneel hoort ook altijd de vraag: dient er überhaupt te worden ingegrepen? Soms kan men besluiten niets te doen als er eigenlijk geen probleem is of als onderdeel van een strategie.

Samenhangend

Instrumenten dienen een bepaalde samenhang te hebben. Jongeren en bewoners hebben behoefte aan duidelijkheid. Wordt overlast beloond met een voetbaltoernooi? Wordt de alsmaar klagende bewoner beloond met uitgebreide aandacht?

Wat is het effect van een vroegere sluitingstijd en staat de politie dan klaar? Kortom: wat zijn de gevolgen van een maatregel en hoe wordt dat opgevangen door andere maatregelen?

Effecten meten

Voor de gemeente, politie en SWB is het belangrijk te meten welke maatregelen effect hebben gehad. Al doende leert men. De inrichting van het meten van resultaten is geen makkelijke opgave, maar gedacht kan worden aan:

- monitoren van de overlastmeldingen;
- terugkoppelen van de afdeling beheer met betrekking tot vervuiling;
- tevredenheid onderzoeken van de aanpak onder bewoners en jongeren;
- analyse van politie, gemeente en SWB (halfjaarlijks of jaarlijks).

De wijze waarop de effecten worden gemeten wordt nog nader uitgewerkt.

3 Procedure: van melding naar een aanpak

3.1 Input en analyse overlastmeldingen

Eén van de uitgangspunten van de visie van de gemeente Brummen is dat jeugdoverlast altijd wordt geanalyseerd vanuit de gehele context van omgeving, bewoners en eventueel achterliggende problematiek. Dit betekent dat het profiel van de melder van overlast en de relatie van overlast met andere factoren minstens zo belangrijk zijn als het in kaart brengen van de jongeren zelf. De input voor de analyse zijn meldingen van bewoners en de professionele beoordeling van de samenwerkingspartners. De analyse van de meldingen heeft als voordeel dat er niet gewacht wordt met het shortlisten volgens de Beke-methode (zie paragraaf 1.1), maar dat het mogelijk ontstaan van een groep in kaart kan worden gebracht en vroegtijdig kan worden ingegrepen (op welke manier dan ook). De analyse vindt plaats door het analyseteam dat bestaat uit vertegenwoordigers van gemeente, politie en SWB (zie ook paragraaf 4.1).

Het beoordelen van de meldingen is de eerste en belangrijkste stap in de gehele analyse. De analyse kent een inventarisatie van het type ervaren overlast, de jongeren die erbij betrokken zijn en het profiel van de melder. Een voorbeeld: als er maar één bewoner meldt en andere bewoners zeggen geen overlast te ervaren, is er meestal geen sprake van overlast. De hoeveelheid meldingen is dus ook van betekenis bij de beoordeling. Daarnaast is het belangrijk dat melders en professionals zo precies mogelijk zijn over de ervaren overlast. Dit gebeurt aan de hand van het **zes-W**-model (zie bijlage 1):

Waar	(welke buurt, welke straat, op een bankje, in het plantsoen, op het trottoir)
Wie	(hoe oud zijn de jongeren, hoeveel, samenstelling groep, wie is de melder)
Wat	(hangen, blowen, herrie maken, intimiderend gedrag, etc.)
Wanneer	(sinds kort, sinds langere tijd, in de zomer, in de winter, 's ochtends, 's avonds, tijdstippen, welke dagen)
Welke	(welke acties: wat heeft de melder gedaan, zelf met jongeren gesproken, politie gebeld, wat hebben partners gedaan tot nu toe)
Waarom	(jongeren wonen in de buurt, er is een jeugdcentrum, speelveldje, sinds de melder er iets van heeft gezegd, hangplek bij mooi weer).

Het zes-W-model wordt gebruikt bij de meldingen. Dit houdt in dat degene van het analyseteam die de melding aanneemt het zes-W-model invult. De ingevulde lijst wordt vervolgens besproken in het analyseteam. Op de organisatorische invulling hiervan gaan we in hoofdstuk 4 uitgebreider in.

3.2 Categoriseren van overlastmeldingen

Na het invullen van de zes-W-vragenlijst en de bespreking in het analyseteam is de volgende stap om de melding in te delen in één van de vijf vooraf vastgestelde categorieën van jeugdoverlast.

Het profiel van de melder en het aantal meldingen zijn een belangrijke indicator of er sprake is van (beginnende) jeugdoverlast en om welk type jeugdoverlast het gaat. Het type melder en het aantal meldingen komt aan de orde bij de zes-W-vragenlijst (bij onderdeel Wie). Het profiel van de melder wordt ook beschreven bij de specifieke kenmerken van de categorie jeugdoverlast verderop in deze paragraaf. Bij sport- en speloverlast gaat het bijvoorbeeld vaak om een melder die alleen staat in de ervaren overlast. Er is al een verstoorde relatie tussen de melder en de jongeren en de melder is eerder boos dan bang. De melding gaat vaak gepaard met een verzoek om herinrichting van de openbare ruimte. De melder legt de verantwoordelijkheid bij de overheid. Het is zeker in dit geval een goede zaak om de overlast te verifiëren bij de jongerenwerker of de jongeren zelf. De melder kan ook klachten doorgeven die niet kloppen.

Bij de categorie van hinderlijke en overlastgevende jeugd ziet het profiel van de melder er heel anders uit. Het gaat vaak om meerdere omwonenden, en bewoners durven meestal niet op te treden omdat zij angstig zijn.

De zes-W-vragenlijst geeft het analyseteam een goed beeld van het type overlast. Aangevuld met het type meldingen en de kennis over de jongeren wordt de overlast ingedeeld in de volgende categorieën van overlast:

Categorie 1: sport- en speloverlast

In deze categorie vallen alle meldingen van jeugdoverlast, die verband houden met spelende en/of sportende jeugd tussen 07.00 en 22.00 uur. Veelal wordt deze vorm van overlast veroorzaakt door jongeren onder de 12 jaar. In deze categorie vindt de melder dat de jongeren hem/haar lastig vallen met lawaai.

Kenmerken Categorie 1

Lichte overlast door sport en spel van meestal basisschoolkinderen (12-). Vaak staat de melder alleen in de ervaren overlast en vaak is er al sprake van een verstoorde relatie tussen melder en overlastveroorzakers, doordat de melder de jongeren aanspreekt vanuit boosheid en irritatie. De melder is eerder boos dan bang. De melder vindt dat de overheid deze spelende jeugd moet bezighouden zodat ze niet op straat voor overlast zorgen. De melding gaat vaak gepaard met een verzoek om een ingreep in de openbare ruimte om de overlast tegen te gaan.

Categorie 2: overlast van hinderlijke en overlastgevende (hang)jeugd

In deze categorie vallen alle meldingen van jeugdoverlast die verband houden met jeugd die met hun gedrag direct de leefomgeving van *meerdere* omwonenden verstoren. Onder gedrag van jeugd dat de omgeving kan verstoren, vallen:

- hinderlijk hangen op bijvoorbeeld een verbindingspad;
- blowen, drankgebruik dicht in de buurt van woningen;
- achterlaten van vuil;
- spelende/sportende jeugd tussen 22.00 en 07.00 uur;
- graffiti spuiten;
- hard praten/schreeuwen;

- scooters, auto's stationair laten draaien, met vervoersmiddelen de doorgang belemmeren of met gemotoriseerde voertuigen op trottoir rijden;
- muziek op straat draaien;
- opwachten bij de voordeur;
- huisdieren/kinderen pesten;
- schelden, intimiderend gedrag.

Deze vorm van overlast is meestal grimmiger en bedreigender voor bewoners. Als de jongeren die dit gedrag vertonen boven de 12 jaar zijn en er sprake is van groepsverband (drie of meer tegelijk) durven bewoners meestal niet zelf op te treden uit angst voor represailles. Als bewoners wel zelf de groep durven aan te spreken, doen ze dit meestal op een bangige en aarzelende of juist zeer boze en aanvallende wijze. De ervaring leert dat de jongeren hier vaker niet dan wel van onder de indruk zijn en dat de overlast niet vermindert en soms juist toeneemt.

Kenmerken Categorie 2

Hinderlijke overlast door verstorend gedrag van meestal groepen jongeren die ouder zijn dan 12 jaar:

- Vaak zijn er meerdere bewoners die dezelfde overlast ervaren.
- Er is meestal geen relatie tussen bewoners en overlastveroorzakers.
- De melder is boos, maar ook bang.
- Bewoner voelt zich machteloos, maar is vaak bereid mee te werken aan een oplossing.
- De overlast heeft een structureel patroon.
- De melding gaat soms gepaard met een verzoek om een ingreep in de openbare ruimte om de overlast tegen te gaan.

Categorie 3: incidenten jeugdoverlast met grote impact op samenleving

In deze categorie vallen alle meldingen van jeugdoverlast die verband houden met incidenteel hinderlijk, overlastgevend of crimineel gedrag, dat ofwel tijdelijk grote invloed uitoefent op de leefomgeving, ofwel tijdelijk een grote impact heeft op de bewoners persoonlijk. De overlast is anders van aard, **omdat** deze bij wijze van incident is ervaren.

Kenmerken Categorie 3

- De overlast heeft geen patroon.
- Hinderlijke/zware overlast door overlastgevend/crimineel gedrag van jongeren tot 24 jaar.
- Er is meestal geen relatie tussen melders en overlastveroorzakers.
- Melders zijn vooral geschrokken en angstig.
- In vergelijking met categorie 5 gaat hier wel om een concrete melding.

Categorie 4: overlast door (licht) criminele activiteiten van jeugd

In deze categorie vallen alle meldingen van jeugdoverlast die verband houden met structureel overlastgevend (licht) crimineel gedrag van jeugd, dat een grote invloed uitoefent op de leefomgeving en op de bewoners persoonlijk. Onder overlastgevend crimineel gedrag van jongeren vallen:

- vandalisme tegen algemene en persoonlijke bezittingen;
- bedreiging/ intimidatie;
- (poging tot) fysiek geweld/ aanranding;
- (poging tot) diefstal;

- heling/ opslag gestolen goederen;
- racisme;
- loverboyactiviteiten;
- (poging tot) inbraak.

Deze vorm van overlast heeft, naast de gevolgen voor slachtoffers, grote impact op de omwonenden. Meestal treden de bewoners niet zelf op uit angst voor represailles. Aangifte doen is vaak voor de slachtoffers een grote stap.

Kenmerken Categorie 4

Overlast door overlastgevend/crimineel gedrag van (meestal groepen) jongeren die ouder zijn dan 12 jaar. Meestal zijn er meerdere bewoners die dezelfde overlast ervaren:

- Er is meestal geen relatie tussen bewoners en overlastveroorzakers.
- De melder is vooral bang.
- Bewoner voelt zich machteloos en is niet vaak bereid mee te werken aan een oplossing.
- De overlast heeft veelal een structureel patroon.

Categorie 5: niet-concrete meldingen van jeugdoverlast

In deze categorie vallen alle meldingen van overlast die niet duidelijk aanwijsbaar in verband gebracht kunnen worden, noch structureel noch incidenteel met een locatie of met hinderlijk, overlastgevend of crimineel gedrag van jongeren. Deze meldingen van jeugdoverlast leveren weinig informatie op en staan zo op zichzelf dat er geen (directe) actie of plan van aanpak op te organiseren is.

Kenmerken Categorie 5

- Melding gaat meestal over een incident met een minimale hoeveelheid informatie.
- Meestal staat de melder alleen in de ervaren overlast.
- Er is meestal geen relatie tussen melder en overlastveroorzakers.
- Melder is vooral geschrokken en angstig.
- Bewoner voelt zich hulpeloos en onbegrepen.
- Overlast heeft geen patroon.
- Melding gaat meestal gepaard met klacht over andere instanties en soms met een verzoek om een ingreep in de openbare ruimte.

3.3 Aanpak van overlastsituaties

Door de indeling in categorieën is het mogelijk om een min of meer standaard handelingsprotocol te formuleren. Het analyseteam volgt dit protocol, waarbij ruimte is voor maatwerk. In deze paragraaf wordt de algemene lijn van handelen beschreven.

Aanpakmogelijkheden Categorie 1

Kinderen mogen in principe overal spelen, tenzij dit nadrukkelijk in de openbare ruimte wordt verboden (bijvoorbeeld door een bord: verboden voor onbevoegden). Kinderen moeten zich bij hun spel in de openbare ruimte echter net als ieder ander houden aan de algemene wettelijke regels die

gelden voor het gebruik van de openbare ruimte (APV⁴).

Overheidsoptreden bij spelende jeugd is vereist als hierbij de veiligheid van mensen in het geding is of als vandalisme in het spel is. Dit komt niet zo vaak voor (indien wel: aangifte van melder bij politie). Meestal zijn de melder alleen maar geïrriteerd door het lawaai van jeugd of het gebruik van objecten in de openbare ruimte of gebouwen als doel bij voetbalspel. Bij deze vorm van overlast dient de melder vooral gestimuleerd en ondersteund te worden bij eigen inzet van zijn overlastprobleem. Het opbouwwerk kan de melder adviseren hiermee om te gaan.

Het analyseteam is terughoudend om in de aanpak de fysieke invulling van de openbare ruimte aan te passen. Wel kan het analyseteam bij een duidelijk relatie tussen de overlast en inrichting adviseren om tot (kleine) aanpassingen over te gaan. Van belang is om de bevindingen vanuit het analyseteam mee te nemen bij de periodieke aanpassingen van beleidsplannen (bijvoorbeeld voor speelterreinen).

Aanpakmogelijkheden Categorie 2

In deze categorie kan de politie besluiten (in overleg met het analyseteam) over te gaan tot de aanpak van de jongeren volgens de Beke-methode. De jongeren worden in kaart gebracht en er wordt op groepsniveau en individueel niveau inzet gepleegd om ervoor te zorgen dat er geen overlast meer is van de groep, of dat de groep wordt opgeheven. Ook wordt gezien welke fysieke maatregelen kunnen bijdragen aan het verminderen van de overlast. Hiervoor geldt dezelfde terughoudendheid als bij de aanpakmogelijkheden die voor categorie 1 zijn geformuleerd. Of er wel of niet wordt overgegaan op de Beke-methode, er is in ieder geval vanuit SWB een versterkte inzet van het opbouwwerk en bewonersondersteuning. Voor de jongeren is er versterkte inzet van het jongerenwerk en extra toezicht van de politie.

Aanpakmogelijkheden Categorie 3:

Bij een incident met een grote impact op de samenleving is betrokkenheid van het bestuur noodzakelijk. Het analyseteam komt zo snel mogelijk bij elkaar en er is direct overleg met het bestuur van de gemeente Brummen, in het bijzonder met de Burgemeester omdat het vooral om Openbare Orde en Veiligheid gaat. De vervolgstappen zijn afhankelijk van de aard van het incident. De burgemeester speelt een grote rol in het contact met bewoners en bij het herstellen van het veiligheidsgevoel in de buurt.

Aanpakmogelijkheden Categorie 4:

Bewoners worden gestimuleerd om aangifte te doen bij politie. De bewoners worden vanuit de gemeente gesteund, bijvoorbeeld door contact met de bestuurder of door bewonersavonden, en eventueel wordt slachtofferhulp ingeschakeld. De Beke-methode wordt altijd ingezet. De politie versterkt de inzet op handhaving en toezicht.

Aanpakmogelijkheden Categorie 5:

Omdat in deze categorie de meldingen te vaag zijn, wordt niet direct ingegrepen. Politie en SWB onderzoeken waar de melding op gebaseerd is. Politie en SWB koppelen dit terug naar het analyseteam en vervolgens wordt vastgesteld of de ervaren overlast in een andere categorie geplaatst

Noot 4 APV= Algemene Plaatselijke Verordening.

wordt en of actie nodig is.

3.4 Schematisch overzicht van mogelijke inzet

Hieronder geven we een schematisch overzicht van de instrumenten die per categorie van jeugdoverlast kunnen worden ingezet.

Instrumenten	Categorie 1	Categorie 2	Categorie 3	Categorie 4	Categorie 5
Nader onderzoek analyseteam					x
Toetsen van regels APV	x	x	x	x	
Toetsen aan bestemmingsplan	x	x	x	x	
Inschakelen andere partijen, zoals woningcorporaties.		x		x	
Intensieve inzet opbouwwerk bewonersondersteuning	x	x			
Intensieve inzet Jongerenwerk: jongerenactiviteiten		x			
Intensieve inzet Politie		x	x	x	
Betrekken bestuur			x	x	
Fysieke aanpassingen: • beheer • vergunningen	x	x			
Groepsaankpak (Beke-systematiek)		x		x	
OM/Justitie Justitieel Casusoverleg (JCO)				x	
Inbreng in casusoverleggen (zoals in het Zorg Adviesteam 0-23 (ZAT) of Zorg Overlegrisicjongeren				x	
Signaleren lange termijnmaatregelen: • Speelterreinenbeleid • Jongerenbeleid • Preventieve jeugdbeleid (CJG) • Alcohol- en drugsbeleid • etc.	x	X		x	

4 Organisatie

4.1 Aanpak op operationeel niveau

In de vorige hoofdstukken is de visie en aanpak op jeugdoverlast omschreven. In dit laatste hoofdstuk wordt ingegaan op de organisatorische invulling. Hiertoe gaan we eerst in op het operationeel niveau. We onderscheiden meldingspunt, analyseteam en projectgroep integrale veiligheid en jeugd.

I Meldingspunt

Voor de organisatie hiervan bestaan twee opties. De eerste optie is om de leden van het analyseteam allen individueel als meldpunt aan te wijzen. De tweede optie is om een (gemeentelijk) meldpunt jeugdoverlast in te stellen, waar alle meldingen binnen moeten komen.

Op dit moment wordt gekozen voor optie 1. Dit betekent dat alle leden van het analyseteam meldingen aannemen. Van de leden van het analyseteam wordt verwacht dat zij binnen de eigen organisatie de juiste contacten hebben om meldingen te verzamelen en vervolgens het zes-W-model hierop toe te passen. Daarnaast zal richting andere partijen, zoals scholen en woningcorporaties worden aangegeven dat meldingen van overlast aan de leden van het analyseteam doorgegeven kunnen worden.

De persoon die de melding aanneemt zet de melding direct per mail door naar de andere leden van het analyseteam. Als er directe acties nodig zijn wordt er voor gezorgd dat dit wordt opgepakt. In de nog op te stellen protocollen wordt dit nader uitgewerkt om de aanpak goed te borgen.

Door deze werkwijze zijn alle leden van het analyseteam nauw betrokken bij meldingen, doet iedereen ervaring op met het nieuwe systeem en geeft het een invulling aan de integrale werkwijze. In de toekomst kan overwogen worden om met een vast meldpunt te gaan werken. Dit zou bijvoorbeeld kunnen spelen bij een forse toename van het aantal meldingen op jaarbasis. De bewoners kunnen dan naar een centraal nummer bellen waar de melding wordt aangenomen. Het instellen van een meldpunt is over het algemeen alleen aan te raden bij veel meldingen en bij ernstige overlast. Dit vraagt vervolgens ook om personele capaciteit.

In de aanpak is ook voorzien in communicatie met de melder. Diegene die de melding aanneemt zorgt voor terugkoppeling van de eventuele aanpak naar de melder, tenzij hier in het analyseteam iemand anders voor wordt aangewezen. Om hieraan op een gestructureerde wijze invulling te geven, wordt dit bij de nadere uitwerking van de protocollen expliciet meegenomen.

Ook wordt voorzien in communicatie met de wijkraden. Vanuit het analyseteam zal standaard aan de contactpersoon van de wijkraad uit de wijk waar de overlast plaatsvindt worden aangegeven wat de melding inhoudt en welke acties worden ingezet. In de aanpak kan ook een rol voor de wijkraad zelf zijn weggelegd. Hieraan kan door de wijkraad eventueel in overleg met het opbouwwerk invulling gegeven worden.

In het onderstaande schema geven we een overzicht van de invulling van het **meldingpunt**:

Doel	verzamelen en beschrijven van meldingen
Wie	alle leden van analyseteam (gemeente, SWB en politie)
Taken	• aannemen van meldingen • beschrijven van meldingen volgens het zes-W-model • inbrengen van meldingen in het analyseteam • terugkoppelen acties van analyseteam naar mel-der/wijkraad
Frequentie	Continu

II Analyseteam

De analyse van jeugdoverlast wordt door de drie samenwerkingspartners gedaan in het analyseteam. Het analyseteam roept eventueel de hulp in van andere gemeentelijke afdelingen, zoals de afdeling Beheer en de afdeling Ruimte (vergunningen). Het analyseteam kan besluiten een beleidsignaal af te geven, bijvoorbeeld een groeiende gezinsproblematiek of schuldenproblematiek. Dan zijn beleid en maatregelen op lange termijn aan de orde. Het analyseteam is een van de projectgroepen en valt binnen de organisatiestructuur van integraal beleid Jeugd, Onderwijs en Veiligheid. Het analyseteam dat vooral uitvoerend is, kan binnen de structuur de signalen afgeven aan de stuurgroep Jeugd en/of Veiligheid. Deze stuurgroepen kunnen hiermee met lange termijn beleid verder aan de slag (zie paragraaf 4.3).

Andere medewerkers van de gemeente, politie en SWB weten dat het analyseteam de regie heeft en handelen niet zelfstandig. Als bijvoorbeeld de afdeling beheer wordt gebeld door een bewoner om een bankje of een boscage te verwijderen omdat de bewoner last heeft van jongeren, wordt niet zelfstandig gehandeld door beheer, maar is er overleg met het analyseteam. Bij incidenten van jeugdoverlast (categorie 3) probeert het analyseteam direct bij elkaar te komen en gaat zo snel mogelijk om tafel met het bestuur.

In het onderstaande schema geven we een overzicht van invulling van het **analyseteam**:

Doel	analyseren van gemelde overlast en bepalen van inzet
Wie	politie, gemeente en SWB
Taken	• analyseren melding • bepalen inzet • uitzetten acties in eigen organisatie • terugkoppelen signalen naar strategisch niveau • volgen effecten van inzet
Frequentie	eenmaal per vier weken, gaandeweg kan besloten worden om frequentie te verhogen of juist te verminderen, bij incidenten komt het analyseteam direct bij elkaar
Opmerking	analyseteam functioneert onder voorzitterschap van beleidsmedewerker van gemeente

III Projectgroep integrale veiligheid en jeugd

Binnen de structuur van het integrale beleid Jeugd, Onderwijs en Veiligheid is de projectgroep Integrale veiligheid en jeugd actief. In de projectgroep worden onderwerpen besproken die breder gaan dan de visie en aanpak jeugdoverlast. De leden van de projectgroep zijn echter wel dezelfde personen als de leden van het analyseteam. Om deze reden kunnen daar waar mogelijk vergaderingen gecombineerd plaatsvinden. De aanpak van jeugdoverlast volgens het analysemodel kan dan een agendaonderdeel zijn.

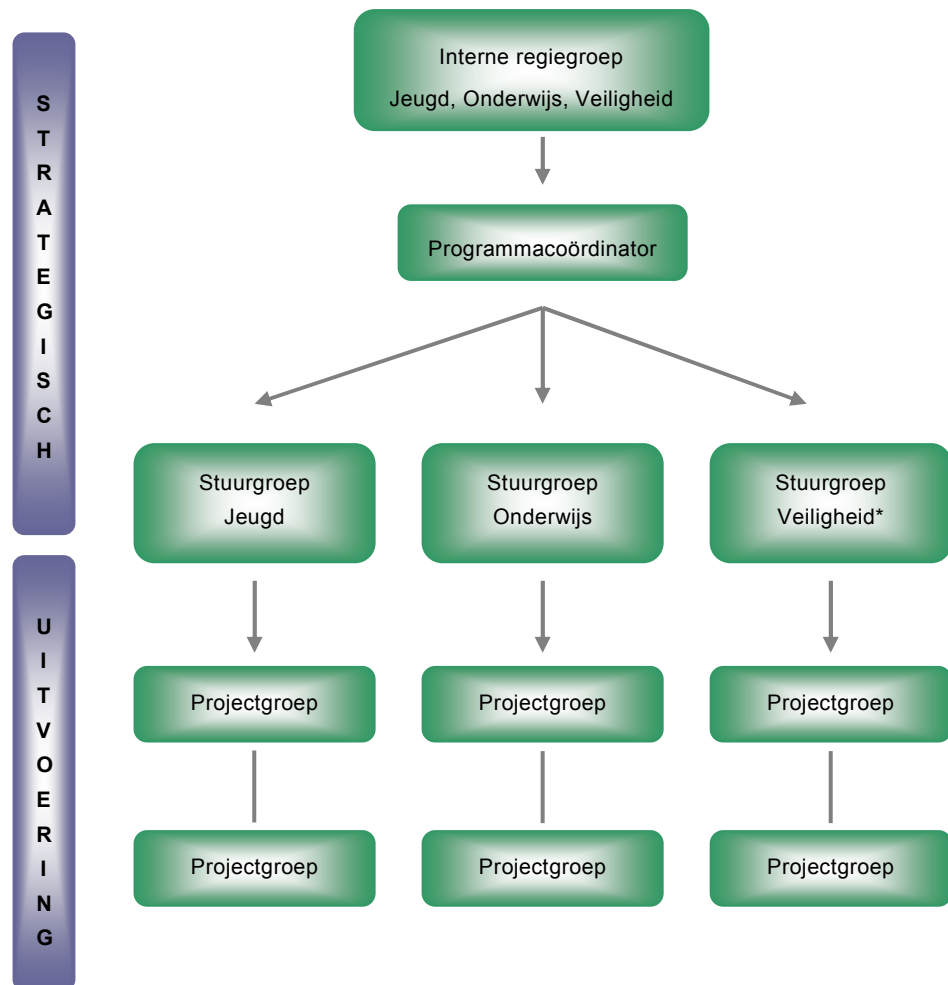
4.2 Aansluiting bij zorgnetwerken en het Justitieel Casus Overleg (JCO)

Indien de aanpak er om vraagt, wordt door het analyseteam aansluiting gezocht bij de casusoverleggen op het terrein van Jeugd, Onderwijs en Veiligheid. Het gaat vooral om het lokale zorgadviesteam 0-23 (ZAT) en het zorgoverleg risicojongeren in het Veiligheidshuis (ZOR).

Tevens zal een verbinding worden gelegd met het CJG. Geverbaliseerde criminele activiteiten van jongeren (soms uit een groep) komen terecht in het veiligheidshuis. Het veiligheidshuis kan meewerken aan de aanpak van jeugdoverlast op straat met bijvoorbeeld een avondklok als bijzondere of schorsende voorwaarde. Het analyseteam probeert de inzet zoveel mogelijk af te stemmen met het Veiligheidshuis als er noodzaak is om via het strafrecht in te grijpen.

4.3 Aanpak op strategisch niveau

De aanpak van jeugdoverlast past goed bij de structuur van het integraal beleid Jeugd, Onderwijs en Veiligheid. De aanpak moet binnen deze structuur gezien worden als een uitvoeringsproject. Zoals opgemerkt bestaat er een sterke samenhang met het bestaande project integrale veiligheid en jeugd.

* voor wat betreft jeugd gerelateerde onderwerpen

Bij structuur voor de aanpak van jeugdoverlast spelen de Stuurgroepen Jeugd en Veiligheid een rol. De Stuurgroepen hebben de volgende taken:

- kennisnemen van voortgang en knelpunten in de aanpak;
- oplossingen knelpunten in uitvoering aandragen, oplossing uitzetten in eigen organisaties;
- adviseren interne regiegroep over toekomstige ontwikkelingen rond aanpak jeugdoverlast.

De Interne regiegroep heeft onder andere de volgende taken:

- kennisnemen en bewaken van voortgang en knelpunten op hoofdlijnen;
- communicatie over integraal beleid waarbij ook aandacht voor aanpak jeugdoverlast;
- kennisnemen en eventueel oppakken van advies stuurgroepen over aanpak jeugdoverlast;
- oplossen knelpunten voor zover dit de individuele beleidsterreinen overstijgt.

4.4 Evaluatie

Gemeente Brummen, politie en SWB gaan met de in deze notitie beschreven aanpak aan de slag. Begin 2013 vindt er een evaluatie plaats waarin aandacht is voor onder andere:

- het functioneren van de aanpak;
- het functioneren van de organisatie;
- de ervaringen van politie, SWB en de gemeente Brummen;
- de ontwikkeling van het aantal meldingen;
- de ervaringen van bewoners en jongeren met de aanpak.

Voor de gemeente, politie en SWB is het belangrijk te meten welke maatregelen effect hebben gehad. Het meten van resultaten is geen makkelijke opgave, maar gedacht kan worden aan:

- het monitoren van de overlastmeldingen;
- het terugkoppelen van de afdeling beheer met betrekking tot vervuiling;
- onderzoeken tevredenheid van de aanpak onder bewoners en jongeren;
- analyse van politie, gemeente en SWB (halfjaarlijks of jaarlijks).

De wijze waarop de effecten worden gemeten wordt nog nader uitgewerkt.

Het college van B&W van de gemeente Brummen wordt halfjaarlijks op de hoogte gehouden van de stand van zaken met betrekking tot jeugdoverlast en de ondernomen acties.

Bijlagen

Bijlage 1 De zes-W-vragenlijst

WAAR	
Locaties noemen	Openbare ruimte rijweg trottoirs plantsoen/park geveltuintje schoolplein openbaar plein speelplek openbaar vervoer winkelcentrum Semiopenbare ruimte portiek tuin/binnentuin Inpandig entreehallen galerijen garages
Op kaart locatie aanwijzen	
Situatiebeschrijving	
Anders	

WIE		
Jeugd (0-23)	Samenstelling autochtoon/allochtoon groepsgrootte leeftijd jongens/meisjes profiel	Melder huurder/koper profiel wanneer gemeld wat gemeld meerdere meldingen?
12-		
12+		
18+		
Niet-Jeugd (23+)	= geen jeugdoverlast	
Namen		

WAT	
Hinderlijk/overlastgevend hangen blowen drankgebruik scooter auto fiets sport/spel afval graffiti wildplassen hard praten schreeuwen muziek vervoer (scooterherrie)	Crimineel dealen vandalisme/vernieling bedreiging poging tot fysiek geweld heling racisme poging tot inbraak

WANNEER

Sinds langere tijd	Dagelijkse tijdstippen 's ochtends 's middags 's avonds 's nachts
Sinds kort	Wekelijks maandag dinsdag woensdag donderdag vrijdag zaterdag zondag
Seizoen lente en zomer herfst en winter	

WAAROM

jongeren wonen in de buurt
locatie (speelveldje, pleintje, voetbalkooi)
sinds melder er iets van heeft gezegd
schuilplek/hangplek

WELKE ACTIES VAN MELDER

jongeren aangesproken
locatie schoonhouden
bellen met politie
bellen met bestuur gemeente
bellen met gemeenteambtenaren
bellen met SWB
bellen met woningcorporatie
contact met andere bewoners

Aanvullende hierop wordt in het analyseteam in beeld gebracht welke acties al zijn uitgevoerd door politie, SWB en de gemeente.

Bijlage 2 Verslag debat bewoners en jongeren

24 mei 2011, Tjark Riks Centrum Eerbeek

1 Inleiding

De gemeente Brummen is samen met de Stichting Welzijn Brummen en de politie bezig om een visie en aanpak jeugdoverlast op te stellen. Als onderdeel van dit traject wordt er veel belang aan gehecht om van jongeren en omwonenden te horen hoe zij tegen jeugdoverlast in de gemeente Brummen aankijken. Daarom is dit debat georganiseerd.

De circa vijftig aanwezigen worden welkom geheten. Een kort rondje door de zaal maakt duidelijk dat er jongeren, vertegenwoordigers van wijkraden, bewoners van de gemeente, ouders en leden van de gemeenteraad en het college van B&W aanwezig zijn. Als gemeenschappelijk noemer geldt dat zij allen inwoners zijn van de gemeente Brummen, maar daarin dus verschillende rollen vervullen. Voor de volledigheid merken we op dat ook een aantal niet-inwoners van de gemeente aanwezig was.

2 Opbouw debat

Er wordt gestart met een discussie aan de hand van een stelling. Vervolgens komt aan bod wat onder jeugdoverlast wordt verstaan en wat de kenmerken zijn van jongeren en melders. Hierna wordt gediscussieerd over oplossingsrichtingen. Hierbij wordt nagegaan wat de aanwezigen verwachten van de verschillende partijen die rond jeugdoverlast actief zijn.

3 Stelling

De volgende stelling wordt gepresenteerd: *'Jongeren moeten bij elkaar kunnen komen, ook 's avonds in de wijk'*. We geven hieronder de reacties gegroepeerd weer:

Algemeen

- Jongeren mogen net als andere bewoners ook samenkomen in de wijk.

Plekken

- Jongeren willen graag in het centrum zitten (en niet bijvoorbeeld op plek in weiland).
- Jongeren hebben een voorkeur voor een plek met een dak (overdekt/binnen).
- Er zijn meerdere groepen jongeren, dat betekent dat jongeren ook op meerdere plaatsen samenkomen.
- De samenstelling van groepen jongeren verandert in de loop van de tijd.

Ontmoeten versus overlast

- Het gaat er om wat er gebeurt als jongeren samenkomen. Als dit op bijvoorbeeld een rustige manier plaats vindt, dan levert dat geen overlast op.
- Sommige gedragingen op plekken (zoals gebruik alcohol) worden door bewoners niet wenselijk geacht.

Afspraken

- Op dit moment ontbreken regels voor hangplekken.
- Het zou wel goed zijn als voor bepaalde locaties waar jongeren samenkomen regels gelden.
- Als er een meer 'officiële' hangplek is, hechten jongeren er belang aan dat dit ook onderhouden wordt.

Negatieve benadering

- Jongeren voelen zich vaak negatief benaderd als zij door bewoners over overlast worden aangesproken.

Tolerantie

- Er bestaat een verschil in tolerantie tussen bewoners.
- In zijn algemeenheid wordt de tolerantie minder, met als voorbeeld dat ook van jonge spelende kinderen (4-6) overlast gemeld wordt.

4 Wat verstaan we onder jeugdoverlast

Aan de aanwezigen is gevraagd wat zij verstaan onder jeugdoverlast. De reacties geven we hieronder weer:

- geluidsoverlast (zoals brommer laten draaien, muziekinstallatie, schreeuwen)
- rotzooi achterlaten
- vernielingen aanrichten (incl. graffiti)
- brand(jes) stichten
- urineren
- met te hoge snelheid door wijk rijden (auto, scooter, etc.)
- grof taalgebruik
- diefstal
- alcohol- en drugsgebruik in openbare ruimte
- jongeren die eigendom van anderen betreden (bijvoorbeeld in portalen flats gaan zitten)

Samenvattend worden gezamenlijk conclusies getrokken, namelijk

Over het algemeen zijn de aanwezigen het wel eens over de onderwerpen die tot jeugdoverlast gerekend worden. Wel zal verschil bestaan in de mate waarin er voor bepaalde onderwerpen wel of geen sprake is van overlast. Met andere woorden: de grens waarbij er sprake is van overlast kan per persoon verschillen. Dit heeft te maken met de beleving.

Jongeren die samenkomen op plekken maar niet boven de ondergrens van overlast uitkomen, worden niet als overlastgevende jeugd gezien. Er is geen probleem met jongeren die samen komen en zich houden aan de algemene (omgangs)regels.

Of er overlast wordt ervaren is verder afhankelijk van de context. Dus waar wordt overlast ervaren, op welke tijden vindt de overlast plaats en hoeveel jongeren zijn er bij betrokken.

Een aantal gedragingen is niet als jeugdoverlast te zien, maar zijn overtredingen van de wet. Dit varieert van lichte overtredingen (rijden met te hoge snelheid, gebruik alcohol openbare ruimte) tot criminele handelingen (zoals diefstal).

5 Wat zijn de kenmerken van de jongeren die overlast veroorzaken

Aan de aanwezigen is gevraagd wat de kenmerken zijn van overlastgevende jongeren. De reacties geven we hieronder weer:

- Niet aanspreekbaar door alcohol en/of drugsgebruik.
- Gedragen zich agressief.
- Vertonen intimiderend gedrag (bedreigingen).
- Komen samen in groepen en/of trekken rond door het dorp.

6 Wat zijn de kenmerken van de melders van overlast

Aan de aanwezigen is gevraagd wat de kenmerken zijn van melders. De reacties geven we hieronder weer:

- willen een rustige leefomgeving;
- wonen zowel in ruim opgezette buurten als meer drukbevolkte buurten;
- voelen zich geïntimideerd door groep(en);
- kennen de jongeren niet;
- stappen niet op de jongeren af;
- kroppen ergernis op.

Verder wordt opgemerkt dat er ook mensen zijn die wel overlast ervaren maar niet durven te melden.

7 Oplossingsrichtingen

Aan de aanwezigen is gevraagd om oplossingen aan te dragen voor het tegengaan van jeugdoverlast. Hierbij is een onderscheid gemaakt in de verschillende partijen die van belang zijn. We geven de reacties hieronder per partij weer.

7.1 Verwachtingen rol bewoners

- scheren niet alle jongeren/groepen over één kam;
- geven (bij melding) een duidelijk omschrijving van de jeugdoverlast;
- stappen op jongeren af die overlast veroorzaken en houden rekening met de wijze van benadering;
- treden in gesprek met groepen jongeren en tonen interesse in leefwereld;
- maken afspraken met jongeren;
- tonen voldoende tolerantie;
- stapelen frustratie niet op;
- verbinden niet alle signalen (bijvoorbeeld wietzakjes) aan jeugdoverlast;
- nemen zelf verantwoordelijkheid voor oplossingen.

7.2 Verwachtingen rol jongeren

- tonen respect en begrip voor medebewoners;
- houden zich aan afspraken;
- spreken elkaar aan op ontoelaatbaar gedrag;
- treden in gesprek met bewoners en nemen initiatieven voor de buurt(bewoners);
- nemen zelf verantwoordelijkheid voor oplossingen.

7.3 Verwachtingen rol ouders

- tonen voldoende interesse in eigen kinderen;
- zijn betrokken bij oplossingen voor jeugdoverlast waar eigen kinderen bij betrokken zijn;
- zetten zich in voor kinderen;
- geven de kinderen regels, normen en waarden mee.

7.4 Verwachtingen rol gemeente

- maakt beleid;
- is snel in creëren en faciliteren oplossingen (vergunningverlening);
- faciliteert voldoende voorzieningen voor jongeren;
- houdt bij planontwikkeling rekening met speelplekken;
- houdt rekening met belangen alle betrokken partijen;
- zorgt voor continuering beleid (geen ad hoc oplossingen);
- betreft jongeren bij oplossingen;
- komt tot integrale oplossingen (rekening houden met sociale component);
- komt tot een nulmeting van overlast om effectiviteit beleid vast kunnen stellen.

7.5 Verwachtingen rol politie

- heeft een open benadering richting jongeren;
- zorgt intern voor kennisoverdracht rond probleemsituaties;
- handhaaft bij overtredingen wet;
- brengt groepen en sleutelpersonen in beeld.

7.6 Verwachtingen rol opbouw en jongerenwerk

- treedt op als verbindende schakel tussen jongeren en ouderen;
- beschikt over voldoende capaciteit voor (ambulant) jongerenwerk;
- geeft richting gemeente signalen af over eventuele capaciteitsproblemen;
- beschikt over een goed netwerk met samenwerkingspartners.

7.7 Overige oplossingsrichtingen

Naast het genoemde is een aantal andere oplossingsrichtingen genoemd dat tijdens het debat niet specifiek aan een partij is gekoppeld. Het gaat om:

- beloon jongeren voor goed gedrag;
- zet individuele trajecten voor risicojongeren op;
- biedt jongeren voldoende structuur, opleidingskansen en toekomstperspectief.

8 Vervolgtraject

Het verslag is na de bijeenkomst gepubliceerd op de website van de gemeente. Hierop bestond de mogelijkheid om te reageren. De reacties zijn meegenomen bij het vervolg van het traject om tot de visie te komen.

Bijlage 3 Geraadpleegde personen

Gemeente Brummen

- Dhr. N.E. Joosten
- Dhr. F. Bruning
- Mw. A. Bruntink
- Dhr. M. Swaters
- Dhr. A. Senff
- Dhr. H. de Geest

Stichting Welzijn Brummen

- Mw. Y. ten Holder
- Dhr. S. Botschuyver
- Dhr. R. Heusschen

Politie

- Dhr. H. Mulder
- Dhr. P. Stoter
- Dhr. I. van der Beek

Veiligheidshuis

- Mw. N. van der Poel